

Enighed i det Standpunkt, som blev taget af begge de Partiørførere, som her danner Mindretallet, ved Sagens første Behandling. Paa Venstres Vegne udtalte jeg, at jeg ikke fandt, der var nogen Anledning til at foretage nogen Forandring i det bestaaende Forhold. Der er almindelig Tilfredshed i Amtsraadene med deres Formænd, og der er almindelig Tilfredshed ude i Landet med Amtmændene, som udfører deres Funktioner paa forsvarlig Maade. Og da man ikke anser det for nødvendigt at gaa til nogen Forandring i det bestaaende Forhold, kan man ikke anbefale dette Lovforslag til at nyde Fremme. Vi agter derfor at stemme imod det.

Axel Møller: Jeg kan ganske slutte mig til de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen). Der har hos Mindretallet været Villighed til at forhandle om særlige Bestemmelser for Sønderjylland i Overgangstiden, men da vi har erfaret, at dette Spørgsmaal paa anden Vis vil blive taget op og løst, har vi ikke fundet Anledning til at stille Ændringsforslag til det foreliggende Lovforslag.

Indenrigsministeren (Rode): Det af den ærede sidste Taler (Axel Møller) nu nævnte særlige Forhold, med Hensyn til hvilket man fra hans Partis Side havde været villig til at forhandle om Loven, eventuelt stille Ændringsforslag, er, saaledes som det ærede Medlem oplyste, ordnet gennem Forhandling med det sønderjyske Udvalg, idet der der, saaledes som offentlig meddelt fra dets Forhandlinger, er Enighed om en Lov angaaende den kommunale Forvaltning i de Distrikter i Slesvig, som maatte blive indlemmet i Henhold til Fredsslutningen. Man har i dette Udvalg været ganske klar over det ønskelige i at aabne Adgang for Ikke-Jurister til at beklæde Amtmandsembederne i disse Amter, og et Forslag i saa Henseende vil altsaa kunne forventes Rigsdagens Tilslutning, naar det fremsættes paa det passende Tidspunkt. De fremtidige Forhold i Sønderjylland gør altsaa ikke en Lovbestemmelse nødvendig, medmindre man skulde være af den almindelige Opfattelse, at det er ønskeligt paa dette som paa andre Omraader saa vidt muligt at have samme Lovregler for hele Kongeriget. At dette er ønskeligt, er nemlig den almindelige Opfattelse. Jeg har derfor i det sønderjyske Udvalg, da jeg der forelagde Lovforslaget om den kommunale

Forvaltning i de indlemmede Distrikter, fremhævet, at jeg for mit Vedkommende maatte ønske Spørgsmaalet løst ved en almindelig Lov, gældende for alle danske Amter, idet jeg ikke fandt det særlig ønskværdigt, at i nogle, de sønderjyske, Amter behøvedes der ikke juridisk Uddannelse, medens den fremdeles krævedes i andre, de tidligere kongerigske, Amter. Jeg bebudede under Forhandlingerne den Gang, at jeg havde Overvejelser i Gang og eventuelt vilde henvende mig til Rigsdagen om dette Spørgsmaal, og saafremt den almindelige Lov maatte blive vedtaget, vilde de særlige Regler for Sønderjylland ikke være paakrævede. Paa den anden Side vil, saafremt Loven ikke vedtages, de særlige Regler for Sønderjylland være paakrævede, men der er saa sikret dem Gennemførelse i Rigsdagen.

Nu har de to Partier, det konservative Folkeparti og Venstre, ikke fundet nogen Forhandling om Forslaget, eventuelt om Ændring af dets Bestemmelser, nyttig, og Forslagets Regler er jo ogsaa saa enkle og klare, at Spørgsmaalet i Virkeligheden blot er, om man vil tiltræde Lovforslagets Indhold eller ikke. Der har man altsaa fra de to Partiørførere Side erklæret, at man vel kan tænke sig Nødvendigheden og Ønskeligheden af denne Ordning i visse Dele af det fremtidige Kongerige, men ikke i andre. Det har nu ikke undret mig, at man fra konservativ Side stillede sig saaledes, thi det konservative Folkeparti vil naturligt have en vis Ængstelse for og Uvillie imod Forandringer paa dette Omraade, der vil betyde et Brud paa et Princip, som har været gældende i mange Menneskealdre. Og naar man ser, hvorledes konservative Partier har stillet sig i andre Lande, navnlig i Norge, hvor hele Udviklingen har haft samme Karakter som her, kan man ikke undres over, at et Parti, hvori Respekten for den juridiske Embeds-eksamen har spillet en saa stor Rolle gennem Aarene som i det konservative Folkeparti, vil indtage en saadan Holdning. Derimod har det undret mig, at Partiet Venstre stillede sig paa dette Standpunkt, som ikke synes mig at være i Overensstemmelse med dette Partis tidligere Opfattelse af saadanne Spørgsmaal. Jeg erindrer, at Partiet Venstre med stor Sympati fulgte den politiske Udvikling i Norge, som jo i mange Henseender forløb parallelt med Udviklingen herhjemme, og hvor et stort Demokrati efterhaanden kæmpede sig frem til den afgørende Stilling i Staten og ændrede forskellige af de overleve-